

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5277/2020
23.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Зоран Аранђеловић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Крагујевцу, ради накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гжрр 262/20 од 28.07.2020. године, у седници већа која је одржана дана 23.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гжрр 262/20 од 28.07.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину Прр1 39/19 од 06.02.2020. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца и тужена обавезана да му на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року у предмету стечаја 1Ст 53/10 који се води пред Привредним судом у Крагујевцу исплати неисплаћено потраживање по основу радног односа и рада код стечајног дужника ДП за производњу процесне опреме „Никроопрема“ у стечају у износу чија је висина утврђена закључком Привредног суда у Крагујевцу 1Ст 53/10 од 16.09.2010. године (број пријаве 33) и то износ од 685.579,07 динара на име главног дуга са законском затезном каматом од 16.09.2010. године као дана донетог закључка којим је утврђена висина потраживања до коначне исплате (алинеја 1), износ од 326.079,09 динара на име законске затезне камате обрачунате на главни дуг до дана отварања стечајног поступка од 04.05.2010. године (алинеја 2) и износ од 15.906,66 динара на име трошкова парничног поступка (алинеја 3). Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се тужена обавезе да тужиоцу на износ главног дуга исплати и законску затезну камату од 05.05.2010. године као првог дана отварања стечајног поступка, па до 16.09.2010. године као дана донетог закључка којим је утврђена висина потраживања, као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 66.375,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гжрр 262/20 од 28.07.2020. године ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке, алинеја 1 у односу на главни дуг, алинеја 2 и 3 и ставу трећем изреке. Ставом другим изреке преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке алинеја 1, у односу на законску затезну камату, тако што је тужена обавезана да тужиоцу на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року у предмету стечаја Ст 53/10 који се води пред Привредним судом у Крагујевцу, на износ од 685.579,07 динара исплати законску затезну камату од дана 09.10.2019. године, као дана подношења тужбе, а одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужена обавезе да му на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року на износ од 685.579,07 динара исплати законску затезну камату од 16.09.2010. године до 08.10.2019. године, као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену у преиначујућем делу, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 87/18), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 28. ЗПП прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђеним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.). Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2.).

Имајући у виду да је у конкретном случају ревизија изјављена против правноснажне пресуде којом је преиначена првостепена пресуда у погледу одлуке о камати, то нема места примени одредбе о дозвољености ревизије из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер се наведена одредба може применити само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, али не и у случају када је другостепени суд преиначио одлуку о камати, као споредном тражењу.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони је одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић